

MLÁDEŽ A TŘÍDNÍ POVAHA VÁLKY V AFGHÁNISTÁNU

Převzato z internetového žurnálu Eteraz Monthly, vydávaného levicí v Afghánistánu, červen 2021

Mladí lidé tvoří základ a budoucnost společnosti. Rozvinuté společnosti investují do mladší generace a poskytují možnosti školit, vzdělávat a pečovat o její talenty. Mladí jsou fyzicky i psychicky připraveni sehrát svůj part ve společnosti a zasloužit si své.

Asi 70 procent obyvatel Afghánistánu je mladších 22 let. V Afghánistánu tedy žije přibližně 23 milionů mladých obyvatel. Ale tato populace s 23 miliony mladých lidí čelí mnoha těžkostem. Vláda jim nevěnuje žádnou pozornost. Islámský stát Afghánistán a jeho mezinárodní spojenci nemají žádné dlouhodobé plány pro blahobyt a lepší budoucnost afghánské mládeže. Cizinci a jejich domácí loutky vytvořili v Afghánistánu hospodářské, bezpečnostní a sociální podmínky takovým způsobem, že uvěznili mládež v jejich síti a využili jejich potřeb a špatné životní situace. Místo toho, aby jim dali pera a knihy, dali jim zbraně a zbraně. Místo aby je povzbuzovali k tomu, aby chodili do školy a na univerzitu, posílají je na bojiště. Místo učení lidskosti a humanitarismu se učí krveprolití, nenávisti a destrukci.

V posledních 20 letech byly kvůli válce ve většině částí země uzavřeny školy a děti narozenému v roce 2001 od okupace Afghánistánu je nyní 20 let a je negramotné. Nevidělo nic než válku, násilí, hlad, migraci, nespravedlnost a nenávist. Obě strany konfliktu (vláda a ozbrojená opozice) používají tuto negramotnou mládež jako palivo pro válku. Vojevůdci vědí, že mají-li negramotní a mladí lidé práci a slušný život, nikdy neobětují své životy, aby chránili zájmy těchto zrádných vládních úředníků, džihádistických vůdců, talibanských extremistů a zločineckých skupin.

Třídní struktura války: Oběťmi válek a dalších hospodářských a společenských a dokonce i přírodních katastrof po celém světě jsou nižší společenské třídy a chudí. Vládnoucí třída vždy těžce ekonomicky zatěžuje lidi z nižších a chudých vrstev a pokračuje ve svém parazitickém životě tím, že je okrádá o plody jejich práce. V Afghánistánu z hlediska třídní struktury patří 99 % mladých lidí, kteří trpí chudobou, nezaměstnaností, psychologickými problémy a závislostí, do nižších vrstev společnosti. Těchto 99 procent mladých lidí, zastupujících dělníky, rolníky, učitele, níže postavené státní úředníky a jiné znevýhodněné skupiny, je oběťmi hospodářských a politických zájmů vládnoucí třídy a těch, kteří jsou u moci.

Bojiště jsou plná těchto chudých mladých lidí a oběťmi války jsou také děti a rodiny nižších společenských tříd. Devadesát devět procent mladých lidí, kteří jsou zabiti přímo na obou stranách bojiště, patří k chudším vrstvám, a ti, kteří jsou zabiti nepřímo ve válečných zónách leteckými údery, sebevražednými útoky, výbuchy nebo nucením opustit své domovy kvůli neblahým následkům války, patří také k nižším vrstvám. Důvod, proč je lidská daň za válku v Afghánistánu tak vysoká a lidská krev je tak levná a hlas míru a příměří není slyšet, je ten, že oběti nepatří k vládnoucí třídě, ale ke znevýhodněným třídám. Ve třídní společnosti, zejména v kapitalistickém systému, ztrácejí všechny lidské hodnoty a morální normy svůj význam.

Nezaměstnanost: Podle zprávy Rádía Svoboda (29. července 2020) Světová banka uvedla, že míra nezaměstnanosti v Afghánistánu do konce roku 2020 vzroste na 72 procent a míra chudoby vzroste z 55 procent na 72 procent. Ještě děsivější zprávou je, že prezident Ašraf Ghaní při inauguraci Národního jídelního programu prohlásil, že 90 procent afghánské populace žije pod hranicí chudoby.

Podle Národního svazu afghánských pracovníků je polovina práceschopného obyvatelstva Afghánistánu nezaměstnaná a 9 milionů mladých lidí, z nichž někteří jsou vysoce vzdělaní, trpí nezaměstnaností. Nezaměstnanost způsobila, že mnoho chudých rodin místo toho, aby posílaly své děti do školy, je nutí k tvrdé a nevhodné práci, čímž jim brání ve čtení a psaní.

Právě nezaměstnanost a chudoba vedly k dalším nepříznivým bezpečnostním, ekonomickým a společenským jevům. Nezaměstnanost a chudoba způsobují, že mladí lidé páchají krádeže, vraždy, únosy, žebrání, prostituci a jiné nebezpečné a trestné činy, ohrožují své životy, své rodiny a jiné lidské bytosti.

Afghánská vláda, její mezinárodní spojenci a opoziční ozbrojené skupiny jako Taliban, al-Káida a ISIS rekrutují z armády nezaměstnané a zbídačené mládeže bojovníky, aby dosáhli svých cílů a zajistili si vlastní zájmy. Nezaměstnanost a chudoba jsou dvě velké katastrofy, které vláda a její spojenci záměrně vytvořili, aby udrželi svou válečnou mašinérii v činnosti; snadno je využívají k dosažení svých strategických cílů.

Mládež vstupující do Talibanu: Většina chudých rodin v Afghánistánu není schopna uživit a vzdělat své děti. Takže posílají své syny do pákistánských náboženských škol (Madrasy), kde je zdarma vychovávají a krmí. Tyto děti, čítající desítky tisíc, jsou cvičeny jako extremisté a vymývají jim mozky pákistánské madrasy financované a kontrolované ISIS. A konečně, Taliban a další teroristické sítě je používají jako zaslepenou armádu v Afghánistánu i jinde.

Existuje také řada mladých lidí, kteří nejsou vědomě nablízku Talibanu, jsou nespokojení a frustrovaní s vládou a do řad Talibanu vstupují kvůli chudobě, nezaměstnanosti a ubohým mzdám.

Mladí se přidávají k ISIS: Přestože někteří bojovníci ISIS v Afghánistánu jsou cizinci, většina ozbrojenců jsou Afghánci a pašunští mladíci podél Durandovy linie, kteří se stali obětí vládní korupce, útlaku a nespravedlnosti. Tito zoufalí a chudí mladíci se přidali k této extremistické náboženské skupině, aby se pomstili vládě. Někteří členové této skupiny, kteří se hlásí k islámu a Khilafah, ani neznají své modlitby a pět pilířů islámu.

Spojení mládeže s vládou: Ačkoliv zkorumpovaná vláda Ašrafa Ghaního už není pro nikoho přijatelná, kvůli zvláštním okolnostem, které zemi a jejímu lidu vnutila, nemají chudí mladí jinou možnost než vstoupit do Afghánské národní armády a afghánské národní policie nebo do Arbaki (vládní místní milice). Vláda káže chudým mladým o ochraně vlasti a území a využívá jejich posvátných citů a lásky k vlasti a jejich krajanům, aby si udržela svůj hanebný systém a moc. Na pevnosti a frontové linie války jsou umísťovány děti z chudých rodin. Každý den jsou zabity a zraněny desítky a stovky vojáků. Rodinám padlých vojáků vláda často nepomáhá a jejich děti a manželky jsou nuceny žebrat na trzích a v ulicích. Stav zraněných nebo invalidních vojáků je ještě horší. Jsou zátěží pro své rodiny a nemají peníze na léčbu.

Někteří mladí lidé se spojují s mafiánskými skupinami a zločinci: mafie a zločinecké skupiny také loví v tomto bahnitěm rybníku Afghánistánu. Využívají potřeb chudých mladých lidí a najímají si je na nebezpečnou práci. Tyto zločinecké skupiny mají často značný vliv ve vládě, mají kontakty s vysokými vládními úředníky a jsou jimi podporovány. Mafiánské gangy zapojené do únosů, ozbrojených loupeží, atentátů na disidenty, obchodu s drogami a pašování přes celou zemi a v Kábulu vydělávají miliony dolarů.

Spojení s džihádistickými stranami: Náboženství, etnicita a jazyk a dokonce i oblast jsou přitažlivá klamavá hesla, která džihádistické organizace a některé další politicko-

vojenské strany používají, aby pro sebe našly pracovní sílu. Tyto zločinecké džihádistické organizace, porušovatelé lidských práv, nemají žádný program pro rozvoj a prosperitu země a stejně jako paraziti jsou vázány na tělo státu. Někdy tím, že pořádají shromáždění a pouliční protesty v Kábulu nebo jiných provinciích, ukazují svou moc vládě a tím získávají privilegia. Tyto strany se vždy snaží přilákat mladé lidi do svých řad tím, že podněcují etnické a jazykové rozdíly a získávají tak jejich podporu.

Emigrace: Většina mladých lidí se bojí o svou budoucnost a cítí se beznadějně. Mnoho mladých lidí po spoustě tvrdé práce a klepání na dveře vládních a nevládních organizací nebylo konfrontováno se správným přístupem, vedením a uklidňující reakcí. Byli uráženi v každé instituci a jejich čas byl promarněn po celé měsíce.

Většina mladých lidí nemá legální možnosti vycestovat do zahraničí. „Civilizované země“, které rozdmýchaly plameny války v Afghánistánu a poskytují válčícím stranám skryté a viditelné zbraně, peníze a zařízení, nemají pochopení pro mládež a uprchlíky z Afghánistánu. Tito takzvaní ochránci lidských práv nejsou ochotni pomáhat nebo usnadňovat azylový proces afghánským uprchlíkům nebo mladým lidem prchajícím před plameny války v souladu s mezinárodními normami v oblasti lidských práv. Tyto vlády obránců lidských práv, údajní obránci lidských práv, s otevřenýma očima sledují, jak se stovky migrantů topí v oceánech každý den a každý měsíc a jejich naděje na lepší život jsou pohřbeny.

Když USA a NATO zahajují války v chudých zemích pod záminkou obrany demokracie a lidských práv a proměňují každý kout země v peklo, nemají chudí lidé a mládež jinou možnost než se uchýlit k nezákonným a nebezpečným prostředkům. Mladí lidé a jejich rodiny si jsou dobře vědomi nebezpečí, úmrtí, problémů a hrozeb nelegálních migračních tras, ale stále dávají přednost tomuto přístupu před postupnou smrtí, hladem, chudobou a bídou. 80 % migrantů není schopno dosáhnout svých cílů.

Mnoho mladých lidí je zabito, zraněno, mučeno a vězněno na afghánsko-iránské hranici, na iránské půdě, na iránsko-turecké hranici a uvnitř Turecka policií. Někteří z nich se utopí v oceánu mezi Tureckem a Řeckem nebo přijdou o život v kontejnerech pašeráků. Ti, kteří dostanou šanci uniknout ze spárů policie, zemřou hladem, žízní, zimou nebo horkem a dalšími pohromami po cestě.

Závislost na drogách: Mnoho mladých lidí spadne do pastí užívání drog a závislosti, když jsou v bezpečí před metlou války a migrace. Ministerstvo pro boj s narkotiky uvádí, že v Afghánistánu žije 3,6 milionu mladých narkomanů a tento počet každým rokem roste. Překupníci drog a někteří mocní lidé s vazbami na vládní úředníky mají prsty v distribuci drog a infikování mladých lidí.

Mnoho mladých lidí s vyšším vzděláním se po letech, kdy nenašli práci a dveře naděje a úspěchu byly zavřené, obrací k drogám. Závislost na drogách u dospívajících je katastrofou, která způsobuje nenapravitelné fyzické a psychické škody mladým lidem, rodinám a společnosti obecně a vede je do propasti zkázy.

Důsledek: Přinejmenším za těchto 20 let se ukázalo, že imperialistické síly v Afghánistánu, Spojených státech a NATO mají své vlastní strategické cíle a že afghánský lid a mládež jsou oběťmi těchto zlých cílů. Afghánští vládní činitelé a vládnoucí třída, pro něž se válka změnila v lukrativní byznys, mají blahobytný život pro sebe a své rodiny a děti uvnitř i vně Afghánistánu, ale těžké břemeno války a její zničující dopady zůstávají na bedrech chudých. Proto očekávat mír a prosperitu od zahraničních sil a domácích vojevůdců znamená podvádět sebe dalších 20 let.

Jsou-li chudé rodiny a chudá mládež na obou stranách konfliktu, měly by okamžitě složit zbraně a opustit bojiště. Nenechte se oklamat prázdnými hesly islámu, vlastenectví a „národních zájmů“ a neobětujte se pro zájmy malé vládnoucí třídy. Je povinností intelektuálů, revolucionářů a aktivistů hrát konstruktivní roli při vzdělávání chudých a zvyšování jejich třídního povědomí.

Cesta ke svobodě nevede přes nacionalismus, etnickou příslušnost, náboženství, vlastenectví nebo národní zájmy, ale vychází z probuzení deprivované mládeže a utlačovaných tříd, jejich organizace a svržení parazitické menšiny.

Překlad Vladimír Sedláček